

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาของไทยได้ก้าวเข้ามาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแนวทางการปฏิรูปการศึกษา กำหนดให้มีการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ปฏิรูประบบบริหารการศึกษา โดยเป้าหมายสูงสุดของการปฏิรูปการศึกษาคือ การยกระดับมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นโรงเรียนในอุดมคติ เพื่อสร้างคุณภาพของนักเรียนให้ได้มาตรฐานในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ตลอดจนผลผลิตจากสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ สืบไป^๑การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัยหมายถึงเด็กที่มีอายุระหว่าง ๐ – ๖ ปี เป็นวัยที่มีพัฒนาการทุกด้าน เป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดในชีวิต ดังจะเห็นได้จากความคิดของนักการศึกษาที่ว่าพัฒนาตนคือรากฐานของชีวิต เราควรที่จะเริ่มปลูกฝังตั้งแต่เล็ก เพราะรากฐานของชีวิตมนุษย์เป็นรากฐานของการศึกษาทุกระดับ และจะเป็นพลเมืองที่ดีมีอาชีพต่อไปในอนาคตทางรัฐบาลเอง ก็มีความตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว เห็นได้จากการระบุสาระไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมของเด็กให้เติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โรงเรียนจะต้องมีหน้าที่สนองภารกิจนี้ พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่กันไป^๒การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการและการดำเนินการของโรงเรียนที่นำหลักสูตรไปปฏิบัติ การจัดการศึกษาในระดับนี้จะไม่มุ่งเน้นในเรื่องเนื้อหาสาระทางวิชาการแต่จะเน้นด้านความเตรียมพร้อมของเด็ก เพื่อที่จะรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไปและในด้านการดำเนินการจัดการ

^๑ฉัตรชัย มะโนรัตน์, “ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่”, รายงานวิจัย, (คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๔๙), หน้า ๑.

^๒เบญจา แสงมะลิ, การพัฒนาเด็กปฐมวัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เมธีทิปส์, ๒๕๔๔), หน้า ก.

เรียนการสอนในระดับนี้จะต้องมีองค์ประกอบหลายตัวเข้ามาช่วยเพื่อที่จะให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และดังกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงกล่าวถึงหน้าที่ของผู้ดูแลดังกล่าวว่า “เด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็นต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องและเหมาะสม ให้มีความสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ต่าง ๆ พร้อมทั้งการฝึกหัด ชัดเกลาคความคิด จิตใจ ให้ประณีต ให้มีศรัทธามั่นคงในคุณความดี มีความประพฤติเรียบร้อย ฉลาด แจ่มใส มีเหตุผล หน้าที่นี้เป็นของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันกระทำ โดยพร้อมเพรียงสม่ำเสมอ คือผู้ที่เกิดก่อนผ่านชีวิตมาก่อน จะต้องสงเคราะห์ อนุเคราะห์ผู้ที่เกิดตามมาภายหลัง ด้วยการถ่ายทอดความรู้ ความดีและประสบการณ์ทั้งปวงให้ด้วยความเมตตาเอ็นดู และด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้เขาได้ทราบให้เขาได้เข้าใจ และที่สำคัญที่สุดให้เขาได้รู้จักคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง จนสามารถเห็นจริงด้วยตนเองได้ ในความเจริญและความเสื่อมทั้งปวง โดยนัยนี้บิดามารดา จึงต้องสอนบุตรธิดา พี่จะต้องสอนน้อง คนรุ่นใหญ่จะต้องสอนคนรุ่นเล็ก และคนรุ่นเล็กเมื่อเป็นผู้ใหญ่ขึ้นจึงต้องสอนคนรุ่นหลังต่อไป ไม่ให้ขาดสาย ความรู้ ความดี ความเจริญงอกงามทั้งหมด จึงจะแผ่ไพศาลไปไม่มีประมาณ เป็นพื้นฐานของความวัฒนาผาสุกอันยั่งยืนสืบไป”^๓จะเห็นได้ว่าจากกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ หน้าที่ของการอบรมเลี้ยงดู ชัดเกลาคความคิด จิตใจ ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เกิดพัฒนาการไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม หรือการจัดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของครูหรือโรงเรียนเพียงฝ่ายเดียว หากเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่จะต้องร่วมมือกันพัฒนาทรัพยากรอันทรงคุณค่านี้ โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด และนับได้ว่าเป็นบทบาทหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ การเปิดโอกาสให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการจัดการศึกษา ความว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน จะเห็นได้ว่าในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและทุกระดับในชุมชน จำเป็นต้องสอบถามความคิดเห็น ต้องมีการปรึกษาหารือกันระหว่างโรงเรียน กับผู้ปกครอง ชุมชน และสถาบันต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อเป็นการสอบถามความเหมาะสม ความพึงพอใจ ของทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาดังกล่าวประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการศึกษาของประเทศชาติต่อไป^๔

^๓เยี่ยมลักษณ์ อุดมการณ์, “การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย”, รายงานวิจัย, (คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๔๙), หน้า ๒-๓.

^๔พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๕, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๓๖[๑๙] สิงหาคม ๒๕๔๕].

ในการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยของโรงเรียนในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนั้นมีการจัดการหลากหลายระบบ มีความแตกต่างกันไปอย่างหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับนโยบาย แนวคิดของโรงเรียน นอกจากนี้ยังต้องขึ้นอยู่กับความพึงพอใจและความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนอีกด้วยจึงจะทำให้ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษาทั้งสามด้าน คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการและด้านผู้เรียน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจต้องการทราบถึงความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนในระดับปฐมวัยที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยอย่างเต็มศักยภาพ การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับโรงเรียน จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ เป็นอย่างไร?

๑.๓.๒ ความคิดเห็นต่อความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลเป็นอย่างไร?

๑.๓.๓ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ มีอะไรบ้าง?

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษครั้งนี้ต้องการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๕๕๗๗ คน^๕ ทั้งหมด ๖๙ โรงเรียน จาก

โรงเรียนในอำเภอ บางเสาธง ซึ่งมีทั้งหมด ๑๒ โรงเรียน มีนักเรียนระดับปฐมวัย ๑๐๕๘ คน

โรงเรียนในอำเภอ บางพลี ซึ่งมีทั้งหมด ๒๓ โรงเรียน มีนักเรียนระดับปฐมวัย ๒๗๗๓ คน

โรงเรียนในอำเภอ บางบ่อ ซึ่งมีทั้งหมด ๓๔ โรงเรียน มีนักเรียนระดับปฐมวัย ๑๗๔๖ คน

เป็นกลุ่มศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด ๓๐ โรงเรียน แบบสุ่มอย่างง่ายและใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (TARO YAMANE) ได้จำนวน ๓๗๔ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ของผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ มี ๓ ด้านดังนี้

^๕สพป.สป.๒, จำนวนนักเรียนโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.nsm.go.th> [๑ สิงหาคม ๒๕๕๙].

๑. ด้านปัจจัยเบื้องต้น

๒. ด้านกระบวนการ

๓. ด้านผู้เรียน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ โดยมีทั้งหมด ๖๙ โรงเรียน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลา ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ รวม ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ต่างกัน

๑.๕.๒ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ต่างกัน

๑.๕.๓ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีการศึกษาต่างกันมีความความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ต่างกัน

๑.๕.๔ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกันมีความความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง ระบบการดำเนินจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุประมาณ ๖ ขวบ ทั้งนี้เป็นการจัดการศึกษาหลายรูปแบบ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือการพัฒนาเด็กให้มีความสมบูรณ์ในทุกด้านและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษา ในระดับต่อไปมี ๓ ด้าน ได้แก่ ๑.) ปัจจัยเบื้องต้น ๒.) กระบวนการ ๓.) ผู้เรียน

ปัจจัยเบื้องต้น หมายถึง หลักสูตรของโรงเรียน ความเหมาะสมของสื่อ ครูผู้สอน ผู้เรียน จำนวนนักเรียนที่จัดไว้แต่ละห้อง สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

กระบวนการ หมายถึง โรงเรียนมีปรัชญา วิสัยทัศน์ นโยบายและการวางแผนในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยที่สอดคล้องกับหลักไตรสิกขา การสร้างความเข้าใจระหว่างครูกับผู้ปกครอง การจัดประสบการณ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การดูแลเอาใจใส่นักเรียน การส่งเสริมสอดแทรก มารยาท การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาให้นักเรียนซึมซับการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนตามหลักไตรสิกขา การรายงานผล

ด้านผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของสังคม รู้จักเคารพและยอมรับกฎกติกา มีระเบียบวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักไตรสิกขา มีความคิดและแก้ไขสถานการณ์ที่เป็นปัญหาได้ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีเหตุผล รู้จักตนเอง

ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ความรู้สึกของผู้ปกครองนักเรียนในระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ ที่มีต่อวิธีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่มีต่อการจัดการในเรื่องเกี่ยวกับ นโยบายและการวางแผนในการจัดการศึกษา ความสัมพันธ์กับชุมชน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียนและชุมชน การรายงานผลการประเมินนักเรียนต่อผู้ปกครองการให้บริการด้านสุขภาพและสวัสดิการด้านความปลอดภัยของนักเรียน

หลักไตรสิกขา หมายถึง หลักการพัฒนาชีวิตเพื่อให้ประสบความสำเร็จเป็นคนสมบูรณ์ แบบตามแนวพุทธ ไตรสิกขา จึงจัดอยู่ใน มรรค (ธรรมที่ควรเจริญ) คือ ควรทำให้เกิดมีขึ้น เพื่อใช้เป็น เครื่องมือพัฒนาชีวิตประกอบด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา

๑.ศีล หมายถึง หลักการพัฒนาระดับความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม

๒.สมาธิ หมายถึง หลักการพัฒนาจิตใจให้มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการคิด พิจารณาตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำการใด ๆ

๓.ปัญญา หมายถึง หลักการพัฒนารู้ความเข้าใจ รู้จักสิ่งทั้งหลายตามที่เป็น และสามารถแยกแยะวิเคราะห์สืบหาสาเหตุของสิ่งทั้งหลายได้ชัดแจ้ง ไตรสิกขาก็เป็น กระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการ^๗

ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อ แม่ ผู้อุปการะ ผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองดูแลนักเรียนที่กำลังศึกษา ในระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ ใน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

^๗พระพุทธานุสสิริ, **คู่มือมุนษย์**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุขสบายใจ, ๒๕๕๙), หน้า ๑๓-๑๔.

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒

๑.๗.๒ ได้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ได้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต ๒

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำไปพัฒนาต่อไป